

Wat als Poetin's Blitzkrieg wél was geslaagd?

Posted on 1 oktober 2022 by Wim Groot

Wat als? Wat als Poetin's plan voor een snelle verovering van Oekraïne wel was geslaagd? Stel je voor dat Poetin op 24 februari het militaire vliegveld Antonov bij Kiev had weten te veroveren, via een luchtbrug troepen had kunnen aanvoeren om Kiev in te nemen en president Zelensky, zijn regering en de militaire staf gevangen had genomen?

Het Oekraïense leger zou erdoor onthoofd en gedemoraliseerd zijn. De wil om te vechten zou zijn aangetast. Zonder regering had Oekraïne geen algemene mobilisatie kunnen afkondigen en geen territoriale verdedigingsmacht kunnen organiseren.

De strijd zou gestreden zijn

Na enkele dagen strijd zou het Oekraïense leger zich waarschijnlijk hebben overgegeven. Zo had Poetin het zich waarschijnlijk ook voorgesteld. Iets vergelijkbaars was gebeurd als Zelensky had geluisterd naar de adviezen van de

Amerikanen en na de invasie naar het buitenland was gevlucht.

De wereld zou vanzelfsprekend geschokt en verontwaardigd zijn door de Russische annexatie van Oekraïne. Westerse landen zouden strenge sancties hebben opgelegd. Maar ja, de strijd zou zijn gestreden.

Na enige tijd zouden in Europa de 'realisten' de overhand hebben gekregen. De roep dat we ons aan de nieuwe geopolitieke realiteit zouden moeten aanpassen, zou luider worden. Was niet Oekraïne al sinds de 18e eeuw deel van Rusland? We moeten toch begrip hebben voor de wens van Poetin het historische Russische rijk te herstellen. Sancties leveren niets op en zijn alleen maar schadelijk. Vooral de gewone Rus lijdt er onder. Europa en Rusland zijn economisch nauw met elkaar verbonden, daarom moeten de relaties worden hersteld.

Al deze argumenten zouden de overhand krijgen. De Franse president Macron en de Duitse bondskanselier Schulz waren dan ondertussen al naar Moskou afgereisd om tot een vergelijk te komen: de dialoog en de gaskraan moeten opengehouden worden.

Poetin had het niet bij Oekraïne gelaten

Defensiespecialisten zouden zeggen dat ze altijd al wisten dat Oekraïne geen schijn van kans had, dat Rusland nu eenmaal een militaire grootmacht is en de afgelopen jaren veel geld heeft geïnvesteerd om zijn leger te moderniseren. Poetin zou na de overwinningsparade op het Rode Plein nog zelfverzekerder zijn geweest en zijn ambities zouden nog grootser worden. Niet alleen Oekraïne maar ook Wit-Rusland, de Baltische Staten en Finland zouden weer terug moeten keren in de Russische moederschoot.

De toegeeflijke houding van Duitsland en Frankrijk zou tot onenigheid met de VS hebben geleid. Onder leiding van Macron en Scholz zou Europa aankoersen op een neutrale positie tussen Rusland en de VS in. De VS zouden hun aandacht verleggen naar het verre oosten waar China, geïnspireerd door de Russische overval, een steeds grotere militaire bedreiging voor Taiwan zou zijn gaan worden.

Gelukkig ging het anders

Gelukkig is het niet zo gegaan. De Oekraïners wisten de Russen, mede dankzij Amerikaanse inlichtingen, tijdens de eerste dagen van de oorlog te verdrijven van het vliegveld Antonov. Zelensky sloeg het Amerikaans aanbod om hem te evacueren af ('ik heb munitie nodig, geen lift'). Wij moeten Oekraïne dankbaar zijn dat ze weerstand hebben geboden en de Russen bij Kiev hebben teruggedreven.

Inmiddels is de oorlog volledig gekanteld. Oekraïne heeft het initiatief genomen en grote delen van de Donbas heroverd. Bij Cherson houdt het de Russen in de tang. Poetin heeft te maken met toenemende weerstand in eigen land tegen de mobilisatie.

In het nauw

Poetin stuurt inmiddels niet alleen troepen naar Oekraïne, maar ook naar de grenzen met de buurlanden. Niet om Rusland te beschermen tegen indringers, maar om te voorkomen dat Russische mannen massaal naar het buitenland vluchten om aan de mobilisatie te ontkomen.

Poetin raakt steeds meer in het nauw en voert daarom de nucleaire dreiging op. De hybride oorlog tegen het westen escaleert ook, getuige de aanslagen op de Nordstream pijpleidingen. Langzaam sijpelt ook in Rusland door dat de oorlog minder voorspoedig verloopt dat lange tijd werd voorgesteld. Een wereld zonder Poetin is inmiddels niet ondenkbaar geworden.

Niet gestreden

Oekraïne is, gesteund door het westen, aan de winnende hand. Maar de strijd is nog niet gestreden en Poetin is nog niet verslagen. Als al het andere niet heeft geholpen, heeft Rusland altijd nog Generaal Winter achter de hand. De komende winter zal zwaar zijn voor Oekraïners.

De oorlog heeft enorme economische consequenties voor Oekraïne. Door de oorlog krimpt de economie van Oekraïne dit jaar met zo'n 40%. De belastinginkomsten zijn met €60 miljard gedaald. Twintig procent van de bevolking zal beneden de armoedegrens terecht komen. Westerse landen hebben Oekraïne economische steun toegezegd, maar van de beloofde €29 miljard is nog maar slechts een derde

overgemaakt.

Vooraf instellingen in de publieke sector als ziekenhuizen en universiteiten zien de toekomst met zorg tegemoet. Ze verwachten dat de overheid straks geen geld meer heeft om de salarissen te betalen of dat de budgetten vanwege geldgebrek zullen worden gekort.

Veel medische universiteiten in Oekraïne hebben nu al grote financiële problemen. Zij zijn voor hun inkomsten sterk afhankelijk van buitenlandse studenten uit landen als India, Nigeria en Azerbeidzjan. Deze studenten zijn bij het uitbreken van de oorlog vertrokken en daarmee is een belangrijke inkomstenbron weggevallen.

De kans is groot dat Oekraïners de winter in de kou en het donker zullen moeten doorbrengen. Rusland zal proberen de gastoevoer en de elektriciteit af te sluiten. En 's winters wordt het heel koud in Oekraïne. Zelfs in een zuidelijke stad als Odessa dalen de temperaturen overdag vaak tot beneden de -10 graden. Met een ijzige wind zijn dat omstandigheden die in ons land niet meer voorkomen. Nu zijn de Oekraïners wel wat gewend. In de jaren negentig zaten ze regelmatig in de kou doordat de overheid de gasrekening niet kon betalen.

Ook een signaal aan China

Oekraïners in de bezette gebieden hebben het nog zwaarder. De economie is daar volledig ingestort en door de oorlogsverwoestingen leven veel mensen in erbarmelijke omstandigheden. Daarnaast is er de voortdurende dreiging om beroofd, mishandeld, verkracht en vermoord te worden door de Russische bezetters.

Oekraïne moet en kan de oorlog winnen. Een overwinning is een steun in de rug van de liberale en democratische wereldorde. Het zal een stimulans geven aan de democratisering van andere voormalige Sovjetrepublieken, zoals Wit-Rusland. China zal zich dan wel twee keer bedenken voordat het probeert Taiwan in te lijven. De liberale wereldorde zal tonen veerkrachtig en sterk te zijn en daarmee een voorbeeld vormen voor de democratische oppositie tegen autocratische regimes.

Wynia's Week verschijnt 104 keer per jaar. Vele tientallen auteurs zorgen voor de berichtgeving. En de donateurs maken Wynia's Week mogelijk. [Doet u mee?](#)
Hartelijk dank!